

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la literă.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35
Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

MEMORANDUL

ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA ȘI UNGARIA

CĂTRĂ

MAIESTATEA SA IMPERIALĂ ȘI REGALĂ APOSTOLICĂ

FRANCISC IOSIF I.,

IMPĂRAT AL AUSTRIEI, REGE APOSTOLIC AL UNGARIEI, REGE AL BOEMIEI, DALMAȚIEI, CROAȚIEI, SLAVONIEI, GALIȚIEI, LODOMERIEI ȘI ILIRIEI, ARCHIDUCE AL AUSTRIEI, MARE DUCE AL CRACOVIEI, DUCE AL LORENEI, SALISBURGULUI, STIRIEI, CARINTIEI, CARNEOLIEI, BUCOVINEI, SILESIEI-SUPERIOARE ȘI INFERIOARE, MARE PRINCEPE AL TRANSILVANIEI, MARCGRAF AL MORAVIEI, COMITE PRINCIAR AL HABSBUGULUI ȘI TIROLULUI etc. etc. etc.

(Urmare.)

Și la nici o ocasiune nu s'a manifestat, ca în aceste procese de presă, tendința de a prefăce statul poliglot ungar într'unul național maghiar. Procurorii regesci, chemați a interveni pentru respectarea legilor, nu s'au sfîit a cere, ca jurații să nu-și formeze convingerea după cele dișe în articolii incriminați, ci să cetească printre rînduri, ori să nu judece conform dreptății și după legile în vigoare, ci potrivit cu sentimentele lor de adevărați Maghiari. Ba în fața tribunalului regesc din Cluj, în fața juriului de presă, în fața unui numeros public, procurorul regesc a adresat acusatului apostrofa, că devotamentul către persoana Monarchului nu e încă patriotism, și a insultat în cei mai nevrednici termini glorioasa decorațiune acordată de Maiestatea Voastră grănițierilor dela Năsăud: „Für standhaftes Ausharren in der beschworenen Treue 1848—1849“, — declarând, că faptele, prin care Românii au meritat acea decorațiune, sînt o neștearsă pată de rușine pentru poporul român.

În Ungaria de astăzi, Maiestatea Voastră, păstrarea tradițiilor noastre dinastice, alipirea către monarchie și iubirea de neam sînt crime politice reprimare cu asprime, și nimic mai mult ca procesele de presă intentate contra diarelor române nu dovedește, că guvernul a știut totdeauna, și știe și astăzi, cât de generală și de adîncă e nemulțumirea Românilor, dar' n'a voit să ție seamă de ea, n'a ținut să restabilească pacea și buna înțelegere, ci a creșut că este bine și potrivit cu interesele de rasă ale poporului maghiar, ca să facă toate opintirile spre a nu lăsa să se manifeste nemulțumirea.

F. Politica agrară a guvernului a fost condusă și ea în vederea acestui scop.

Țiind seamă de importanța relațiilor agrare pentru întreaga dezvoltare socială și voind a asigura pînăcina lucrare a marilor masse de agricultori, Maiestatea Voastră V'ați îndurat Preagrațios a lua în patentele dela 1853 și 1854 un șir de dispozițiuni favorabile fostilor iobagi.

Explicări și reexplicări ale acestor patente, precum și ale legilor aduse în cauza aceasta au favorizat în practica judecătorească elementul posesoriatului contra intereselor și dreptului neîndoișor al populațiunii rurale pînă la marginea insuportabilității. Numeroase comune române au făcut din cauza aceasta plîngerii la Înaltul Tron al Maiestății Voastre; ear' jurisconsulții români au adresat dietei în anul 1880 un memoriu contra proiectului de lege prezentat de guvern în materie agrară, care a fost ridicat cu toate aceste la valoare de lege ca art. XLV. din anul 1880.

Ne mărginim dar' aici a aduce la cunoștința Maiestății Voastre, că și astăzi, 44 ani după ștergerea robotelor, referințele urbariale ale statului stau în mare parte neresolvate și o numeroasă serie de procese între fostii posesori și iobagi sînt în curgere, îngreunând, ba împedecând chiar mersul dezvoltării economice, deoarece-ce Românul nu știe, dacă nu cumva 'i-se va lua dreptul de proprietate, câștigat cu sudoarea muncii lui și a prestațiunilor seculare.

Eu despre parțialitatea judecătorilor în cauzele urbariale luăm drept dovezi numeroasele procese, pe care le-am pierdut față cu proprietarii feudali ori față cu erarul.

Poporul român, precum și bisericile și comunele românești mai mult încă au avut să simț parțialitatea judecătorilor în afacerile segregaționale de comasare și în cele de limitare, care sînt puse la cale anume spre a lua dela Români o parte cât se poate de mare din ceea-ce au în virtutea patentelor imperiale.

În cauzele de segregare justiția maghiară nu le dă fostilor urbarialiști competența ce li-se cuvine în virtutea patentelor și a legilor urbariale, ci după procese trăgănate deci de ani abia jumătate ori chiar a patra parte din ceea-ce li-se cuvine conform dreptului de folosire ce 'l-a avut ca răsplată pentru prestațiunile urbariale. În cele mai multe comune ei sînt lipsiți și de acest drept, cu toate-că-l documentează.

În multe comune proprietarul, după anul 1848, a exclus cu volnicie pe fostii iobagi dela dreptul de lemnărit și pășunărit, încât acestia au fost siliți să pornească procese de segregare. Aceste procese au fost trăgănate de tribunale câte 20 și 30 ani și au costat mii de fiorini; după-ce însă tribunalele au trebuit să recunoască dreptul fostilor iobagi, prin sentență validă, posesorii violatori n'au fost condamnați și la despăgubire, deși dreptul civil obligă pe toți violatorii de drept la restituirea cheltuelilor de proces, pe care le cauzează.

O mai invederată dovadă de reavoință față cu poporul român este, că acolo, unde segregările pădurilor și ale pășunilor s'au făcut între erar, ca proprietar, și între Români, ca fosti iobagi, guvernul dispune prin oficialii sei, ca folosirea pădurilor să nu 'i-se dea nici pe bani poporului român din localitate, ci să rămână avere comunală, un capital, din ale cărui procente să se acopere o parte din cheltuelile comunei. S'a luat dar' o dispozițiune legală, ca din veniturile unei proprietăți câștigate prin seculară slujbă iobăgească să se împărțasească, pe nedrept, și toți veneticii din comună, precum și proprietarii, care au primit la rîndul lor despăgubirea pentru drepturile ce le avuseră. Aceași procedere ca și față cu averile grănițerești.

Din toate aceste ese invederat la iveală, că guvernul lucrează cu plan și cu premeditare, ca să le facă Românilor viața nesuferită în țeara lor și să treacă la alții averile agonisite de dîșii.

Cu ocașiunea despăgubirii regalilor, de exemplu, guvernul a dispus, ca sumele, care în sensul legilor vechi li-se cuveniau pe cele trei luni cantonale, dela 1 Octomvrie pînă la 1 Ianuarie, fostilor iobagi, să nu se dea în mînile lor și să nu se distribue între dîșii, ci să rămână avere comunală, un capital, din ale cărui procente să se acopere o parte din cheltuelile comunei. S'a luat dar' o dispozițiune legală, ca din veniturile unei proprietăți câștigate prin seculară slujbă iobăgească să se împărțasească, pe nedrept, și toți veneticii din comună, precum și proprietarii, care au primit la rîndul lor despăgubirea pentru drepturile ce le avuseră. Aceași procedere ca și față cu averile grănițerești.

Pentru-ca Românii, în greaua situațiune ce li-s'a creat, să nu se poată ajuta nici ei între ei, guvernul și legislațiunea maghiară nici pînă astăzi, după o viață constituțională de 25 ani, n'au creșut de cuviință a crea o lege privitoare la reuniuni și întruniri publice, ci a rămas ca guvernul să ție în privața aceasta dispozițiunile lui potrivit cu cerințele politice maghiare militante. Astfel sub pretexte de nimic guvernul a refuzat Românilor încuviințarea cerută de dîșii spre a înființa reuniuni agricole ori culturale. Ba chiar femeilor române li-s'a interzis întrunirea în reuniune pur culturală. În același timp reuniuni de maghiarisare, deci asociațiuni cu cel mai agresiv scop, s'au organizat și lucrează sub protecțiunea autorităților publice și întrețin lupta de rasă între deosebitele popoare ale țerii.

Maiestate! Noi Românii nu dorim decât să putem trăi în bună înțelegere cu toți concetățenii noștri și să putem urma în pace lucrarea noastră culturală și economică. Pătrunși de conștiința trăinicieii și a incoruptibilității neamului nostru, noi am rîde de silințele zadarnice, pe care guvernul țerii noastre și societatea maghiară încuragiată de dînsul 'și-le dau spre a ne duce la decadență culturală și economică, pentru-ca să ne facă accesibili pentru renegarea națională.

Acțiunea guvernului însă și a societății maghiare produce în mod firesc o reacțiune, care se manifestă în toate sferele vieții și astfel atât monarchia, cât și patria noastră mai restrînsă e ținută în continuă frământare.

Sîntem chibzuiți, Maiestatea Voastră, sîntem iubitori de ordine, leali și îndelung răbdători, dar' sîntem oameni și nu se poate să rămănem neatinși, când în fiesce-care și sîntem provocați, insultați fără de sfeală, loviți în interesele noastre culturale și în cele economice, amenințați în existența noastră națională.

Dovadă despre această amenințare e discursul, cu care președintele a deschis în anul 1883 „Reuniunea maghiară de cultură din Cluj“, ședința de constituire.

Dovadă încă mai invederată sînt cele 25 puncte de comisiunea de o sută a reuniunilor culturale maghiare, în care se dă fără de încungir pe față scopul de a maghiarisa tot ceea-ce nu e maghiar în statul ungar. Vădînd reacțiunea produsă de această manifestațiune nechibzuită la celelalte naționalități, autorii acelor puncte 'și-au dat, ce-i drept, silința de a ascunde tendințele reuniunilor prin explicări și reexplicări; în practica vieții însă s'a dovedit cu prisos adevărul, că îndeeobi reuniunea maghiară de cultură din Transilvania a fost înființată și e condusă cu scopul, ca aici în Transilvania elementul maghiar, spriginit de guvern și de Maghiarii din Ungaria proprie, să absoarbă încetul cu încetul pe Români și pe Germani în corpul națiunii maghiare; ear' celelalte reuniuni din Ungaria au să lucreze pentru absorbirea Românilor, Slavilor și Germanilor de acolo.

Dovadă practică e înființarea de școale maghiare în comune cu populațiune curat română, cum sînt Rodna, Buciumi ș. a., unde nu erau reclamate de nici o trebuință, deoarece-ce acele comune aveau școalelor confesionale conforme cu prescrierile învățămîntului.

Dovadă faptul, că sub pretextul, că o mare parte a elementului maghiar din Transilvania s'a românisit, se lucrează cu violență pentru remaghiarisarea multor sate române, cărora li-se impune renegarea.

Dovadă, în sfîrșit, discursul rostit de președintele consiliului de ministri la 7 Februarie 1892, la Timișoara, în fața alegătorilor sei, cărora le dice: „Nézetem szerint a hazában lakó idegen ajku nemzetiségek asszimilására és megnyugtatására legheylesőbb út az ha a törvényhozás oly intézkedéseket létesít és a kormány oly módon hajta végre, hogy a különböző nemzetiségekhez tartozó honpolgárok ez intézmények általa alatt jól érezzék magokat. Tegyük meg mindent az, ország és annak egyesrészei gyarapodására. Legyen jó, olcsó és igazságos közgazdaság és igazságos szolgáltatás, mert ezek segélyével fog minden országok közt a nemzetiségi kérdés, — és ezért ebben a kérdésben ezen utat szándékozok követni a kormány“.

Președintele consiliului de ministri consideră deci ca străine toate limbile afară de cea maghiară și nu caută în viața statului decât cel mai potrivit mod pentru asimilarea cetățenilor ce vorbesc în acele limbi străine. În vederea acestei asimilări au să fie create și executate legile, pentru-ca să se obțină mulțumirea indivișilor, ear' nu a individualităților naționale, care au să fie ignorate.

Se poate oare, ca să nu se revoalte în Români conștiința națională, când ei se vîd tratați chiar de șeful guvernului ca străini și considerați numai drept material de asimilare pentru sporirea poporului maghiar!

Încuragiat de guvern și ajutați în toate întreprinderile lor de asimilare, concetățenii noștri au devenit încetul cu încetul atât de îndrășneți și de intoleranți, încât nu mai pot suferi nici o manifestațiune a vieții naționale române. Astfel în anul 1891, la Cluj, adunându-se Românii, ca să protesteze contra proiectului de lege privitor la asilele de copii, ei au fost atacați de către publicul maghiar cu petri și insultați în cel mai ordinar mod, fără-ca autoritățile publice să fi creșut de cuviință a interveni la timp pentru menșinerea ordinei. „Reuniunile maghiare de cultură“ nu sînt în adevăr decât organizarea societății maghiare pentru cea mai agresivă luptă de rasă, care, dacă nu va fi curmată la timp, nu poate să ducă în ultimele ei consecuențe decât la cele mai mari nenorociri pentru patrie.

(Va urma.)

SĂRBAREA IUBILEULUI ÎNCORONĂRII

KULTUR-EGYLET-UL

Pe când foile maghiare anunțau, că mergerea noastră la Viena este o tradare de patrie, pe atunci ele ne invitau la iubileul încoronării, pe atunci se publica și programul sărbării adunării generale a kultur-egylet-ului, ținută tocmai în prima zi a seriei de sărbări date într-o facie mai splendid iubileu.

Avem ați înainte-ne darea de seamă amănunțită despre modul cum s'a executat programul acestei adunări, care — hotărât — se afla în centrul sărbării iubileului de încoronare.

Aici s'au întâlnit toate partidele, aici corifeii maghiari și-au arătat toți sentimentele lor pentru idealul urmărit de kultur-egylet, aici începând de la ministrul de culte și până jos la cel din urmă ciobotar maghiar au adus preamărirea celor care în fruntea reuniunii lucrează cu atâtă zel pentru gloria maghiarismului, aici toată suflarea maghiară a jurat să sprijinească și pe viitor kultur-egylet-ul în „nobilă sa misiune“... care scim că este: maghiarizarea naționalităților, desfructarea după putință a naționalităților nemaghiare.

N'am avut oare dreptate în aceste zile să stăm departe de Budapesta? Nu Maghiarii ei înșiși confirmă cu prisosință, că nici chiar în zile de sărbătoare, cum e pentru dinșii iubileul, ei nu se pot desbrăca de șovinismul care li-a cuprins pe toți, cărui au dat expresiune chiar când scriau, că vor să se lase unor „sărbări liniștite, în care cu înfrățire privesc pe toți concetățenii“ lor?

De sigur că da!

Ceea-ce este mai grav în toată sărbarea kultur-egylet-ului, ce este o mai mare sfruntare comisă de cei cari au participat la adunare, e faptul, că au adus în joc și persoana M. S. Monarhului nostru.

Astfel, după-cum cetim în „Magyar Hirlap“, nrul dela 8 Iunie, după-ce președintele bine cunoscut, vestitul Bethlen Gábor a mulțumit ministrilor Csáky Albin și Bethlen András pentru prezența lor în adunare, și a cerut și pe viitor sprijinul guvernului; s'a sculat secretarul de stat Berzevitz Albert, dela departamentul instrucțiunii publice, și a dis între altele, că kultur-egylet-ul „nici-odată nu a voit să facă ceva, nici-odată n'a ținut lucruri, pentru cari se nu aștepte aprobarea regelui și a iubesce ca un părinte poporul“.

Și ca un singur minut să nu fie nedumerit nimeni asupra relațiilor dintre ministerul de culte maghiar și kultur-egylet, secretarul de stat a mai spus, că misiunea kultur-egylet-ului este mai ales pentru Ardeal măreț, unde trebuie cucerit cu armele intelectuale ce s'a cucerit cu armele, ear' această cucerire o explică astfel: nu se poate ca în Ardeal să fie altă cultură națională decât maghiară, nu e permis, ca fie Românii, fie Sașii ori Sârbii să se însușească din alt centru, de alt spirit, decât acela al genului maghiar, a cărui cultivare este menirea kultur-egylet-ului. Guvern și societate maghiară, a dis Berzevitz, întodeauna își vor da mâna, ca să ajute kultur-egylet-ul întru îndeplinirea acestei misiuni a sale.

La aceste cuvinte a răspuns Ugron Gábor, care — ca Ardelean — se simte fericit, că poate mulțumi guvernului pentru cuvintele calde și asigurătoare propășirii kultur-egylet-ului.

Privitor la noi Românii, care nu vom să recunoaștem măreția kultur-egylet-ului, Ugron a dis: „Acelora, care improasă asupra noastră cu calumniile, le vom duce comorile noastre intelectuale și le vom dăru, le ducem lumină și vașă și se progresează...“

În același sens a vorbit și Apponyi la banchet, care între altele a dis, că nu crede că kultur-egylet-ul, și peste tot Maghiarii ar păcătu, contra vreunei naționalități vrând să asigure și pe viitor în modul de până acum existența culturii maghiare.

Din câte am dat aci pe scurt, rees neîndoios următoarele:

Dela început, kultur-egylet-ul a spus pe față ce tendențe are, dar' guvernul s'a sfuit a mărturisi și el aceste tendențe.

Ați însă ministrii maghiari nu numai că iau parte la adunarea acestei reuniuni, dar' pentru-ca să arete, cât de mult în cei 25 ani de „constituționalism în numele trinității: Libertate, frățietate și egalitate“ Ungaria a progresat, un secretar de stat nu pregetă a lua cuvântul și a se declara sprijinitor al unei reuniuni, care voește nimicirea naționalităților nemaghiare din Ungaria.

Ce o să fie după alți 25 ani de constituționalism, ușor își poate închipui ori-și-cine mai ales, dacă noi nemaghiarii vom privi cu mâinile în sin cum fără genă Maghiarii enunță în mod oficios cruciada contra noastră.

„Fremdenblatt“ despre deputațiunea română la Viena. „Fremdenblatt“, organul ministerului nostru de externe, a publicat în numărul seu dela 31 Maiu n. un prim articol, din care extragem următoarele pasaje:

„Ciuțași oaspeți din țeara Ardealului găzduiesc în aceste zile Viena noastră. Bărbați români au plecat din patria lor îndepărtată, pentru a se plânge amar în residența Austro-Ungariei despre soarta neamului lor...“

„Dacă această ciudață societate s'a îndelețnicit astăzi în reminiscențe istorice penibile, în invinovări lipsite de orice considerare asupra părții ungare a imperiului, noi nu putem taxa mai sus aceste expectațiuni, decât taxăm strigătele furioase șoviniste ale unor anumiți parlamentari maghiari, cărora încă nu li-e nici o ocaziune destul de rea, pentru a manifesta lumii mirate ura lor contra unității monarchiei, fanteziile lor aventuroase despre viitor, și grandomania lor fără margini. Aceste orgii șoviniste ale politiciilor maghiari nu sânt scusabile; tocmai pentru aceea nu e permis însă, ca e'le să facă școală. Dacă extremii parlamentului maghiar au produs monstruoșiități cu privire la schimonosirea istoriei austriece, la insulta flămurei venerabile și vechi austriece a imperiului, aceste nu pot servi deputaților austriaci drept încurajare a face aici același lucru față cu Ungaria. Noi nu ne îndovim nici decât despre alipirea neamului românesc din Ungaria și Transilvania către dinastia strămoșească, dovedită des și în zile grele; nici nu vom să cercetăm, dacă aceste sentimente leale și credincioase ar pute fi jignite prin raporturile politice din ceealaltă parte a imperiului...“

„... Partea austriacă a imperiului, parlamentul nostru, Viena noastră n'are ce oferi Românilor alta decât ospitalitatea, care o dă fiecărui particular, ce pășese ca străin în teritoriul seu. Ea nu poate accepta nici rolul important și onorific, care voește să li-l atribue unul dintre vorbitorii de astăzi (articolul e scris în ziua festivităților de primire a deputațiunii. Red. „Tribunei“); să nu se clătine la constituția existentă a imperiului dincoaci de Leitha, precum nu vom suferi o amenințare a acestor temelii de stat din parte ungară...“

„Fremdenblatt“ altcum a înregistrat și de și în mod binevoitor și destul de amănunțit scrierile despre deputațiunea română.

Fapta lui Iuda.

I.

„Hol vannak a hazafias románok?“ („Unde sânt Românii patrioți?“) Această întrebare „Kolozsvár“, oficiosul clujan, o pune drept titlu deasupra unui prim-articol subscris de vestitul Réthy Lajos, de atâția amar de ani poate cel mai neîndurat maghiarisor în comitatul atât de românesc al Hunedoarei, al cărei inspector școlar este.

Joi, la 2 Iunie n. s'a publicat întrebarea aceasta „patriotică“ —

Sâmbătă, la 4 Iunie n. organul lui Miron, cel „cu mâinile curate“ a răspuns într'un articol precum urmează:

De ale partidului național. *)

Memorandul la Coroană.

„S'a făcut lumină.

De ce ne-am temut n'am scăpat.

Fanfaronii, carii după-ce au spart solidaritatea partidului național, s'au obtrudat în fruntea lui și s'au angajat a compune și a prezenta fără amănare un memorandum la Coroană, s'au blamat pe sine au compromisat cauza noastră națională înaintea Coroanei, și au făcut de batjocură sute de țărani români, pe care li-au înșelat cu promisiuni false la Viena ca să le servească lor drept suită la executarea unei demonstrațiuni politice, inscenate de ei, în numele partidului național, ba în numele „alor trei milioane de Români“ fără mandat dela partidul național, fără mandat nici măcar dela un Român.

În fond n'am consimțit cu conculul conferenței partidului național, pentru-că nici noi nu puteam prevedea între impregiurările actuale un rezultat bun dela o jalbă la Troi; îndată-ce conferența a luat conculul însă, noi am fost cei dintâi, carii am pretins ca conculul să se execute fără amănare, dar' cu toată loialitatea.

Acum stăm față cu faptele împlinite. Este datoria noastră și este datoria fiecărui Român ca acum să examineze lucrul și să-și dea verdictul asupra lui.

Să vedem deci, ce a făcut comitetul central electoral al partidului național întru executarea conculului?

*) Dăm acest articol întocmai cum el a apărut în „T. R.“: cu aceleași sublinieri, spațieri etc. Red. „Trib.“

Se dice, că a compus un memorandum, despre care tot ei afirmă, că ar fi voluminos, de 100 coale scrise în trei limbi, română, maghiară și germană, menit a-l preda Maiestății Sale împărat și regelui nostru.

Asupra acestui elaborat ne vom pronunța, după-ce-l vom ceti, de astă-dată ne mărginim a observa numai, că Domnitorii n'au timp, nici obicei a ceti jalbe de sute de coale.

Acesta făcut, aveau datoria ca sau comitetul întreg sau, o delegațiune a lui să meargă și pe calea sa, în toată liniștea să-și ceară audiență la Maiestatea Sa și să-l prezente.

În loc de a face aceasta însă, comitetul în timpul cel mai scump pentru economi, și Românii toți sânt economi, a luat dela ocupațiunea lor o mulțime din țărani, unii vorbese de 150, alții de 200, cu cât mai mulți, cu atât este păcatul mai mare, apoi preoți, învățători etc. și asigurându-i, că „Împăratul“ îi va primi, li-au dus la Viena, ca să înceneze demonstrațiuni cu ei sub conducerea antisemiților din Viena și cu binevoitorul concurs al Cehilor-tineri, pe care tot ei îi combăteau în anul trecut, făcând aspre imputări redactorului „Gazetei“, pentru-că a arangiat excursiune la expozițiunea din Praga „la șovinistii Cehi-tineri, care fac opoziție Nemților din Viena“.

Li-au pus în vedere o primire grandioasă la 29 Maiu la „Curtea-Sfatului“ cea veche, din partea publicului din Viena, a clubului „Hohenwart“ etc. etc., de acolo apoi o parte a deputațiunii va merge la „Hofburg“, adică la „Curtea-Împăratului“ spre a „exopera“ primirea în audiență.

Primirea nu s'a putut face, pentru-că adunarea nu era înșinuată la poliție și bieții oameni la primul act solemn au avut nenorocirea a face cunoscință cu poliția, care li-a dat afară din vechia „Curte a sfatului“.

Firesece și „cortegiul la palat“ cum ar dice cei din România a cădut în baltă, și-a fost necesitat președintele Dr. Rațiu singur să meargă la cancelaria Curții, ca să ceară audiență, de acolo li-a trimis la guvernul unguresc, acela nu li-a primit și în ziua aceea deja a trebuit să constateze demonstrații, că „audiența deputațiunii e neprobabilă“ (veți teleg. „Tribunei“ nr. 113).

Luni, la 30 Maiu s'a încicolat apoi un Vifteen închis, în Hernal, care acum aparține la Viena mare, în casina „Elterlein“, un cub al antisemiților, unde constituți sub preșidul deputatului antisemit Schneider 278 membri ai deputațiunii române (veți telegrama „Tribunei“ nr. 114) au fost împinși de antisemiți și de tinerime cu vorbe late politice, la care tot asemenea a răspuns Dr. Rațiu, românesc, E. Brote, nemțesc, G. Pop românesc, Dr. Lucaciu „într'o cuvântare electrisătoare“ poate franțozesc și Herlea din Vinerea românesc, apoi din această adunătură președat de un Neamț antisemit, la care, repetim, după „Tribuna“ au participat 278 membri ai deputațiunii române dl Dr. Rațiu a aflat de cuvință a trimite la Coroană o telegramă de următorul cuprins:

„Cătră Maiestatea Sa imperială și regală apostolică Împăratul Francisc Iosif I, în Viena, Hofburg“.

„Cei trei sute (din 278 Red.) oameni de încredere ai poporului român din Ungaria și Transilvania, adunați Luni în 30 Maiu în casina „Elterlein“ din Viena, își permit în numele și la înscăinarea celor trei milioane conaționali ai lor a asigura pe Maiestatea Voastră imperială și regală apostolică de lealitatea necondiționată a poporului român, și a ruga pe Maiestatea Voastră de a primi încredințarea, că noi nu ne vom clătina în fidelitatea noastră, dacă va și continua apăsarea exercitată asupra noastră. Dumeșeu se țină pe Maiestatea Voastră spre saluta patriei noastre și spre scutul națiunii noastre. Al Maiestății Voastre prea supus și fidel serv Dr. Rațiu, președinte al partidului național român pentru Ungaria și Transilvania“.

În aceeași zi apoi seara quasi re bene gesta, mulțimi de succese strălucite au participat la o beție nemțescă în „Prater“, care în limba Teutonilor se numește „Comers“, condus de tinerul medic Telescu la carele bieții țărani români au avut ocaziune a vedea, cum se întrec Nemții la bere, și cum și „representanții Sașilor ardeleni“ li-au „frecat un Salamander“. (Veți a doua telegramă a „Tribunei“ Nr. 114).

Acest „aldămaș“ a ținut până Marți dimineață.

Marți (în 31) Dr. Rațiu a mai mers odată la ministrul a latere Szö-

gyényi, ca să afle dacă capătă audiență ori ba? însă ministrul nu li-a primit, și astfel Mercuri în 1 Iunie tot Dr. Rațiu cu Dr. Lucaciu au dus memorandumul și li-au predat la b. Braun, șeful cancelariei de cabinet, carele li-ar fi promis că-l va substerne la Maiestatea Sa, — ear' după depeșile din aceeași zi ale diarelor din Budapesta se va transpune la guvernul unguresc pentru compe-

tentă a rezolvire.

Așa numiților „deputați“ li-s'a dat drumul încă Marți, cu instrucțiunea, ca pe acasă să lătească vestea, că toate-s bune, și că memorandumul s'a predat la „Împăratul“, ear' membrii comitetului au mai rămas încă și Joi în Viena, ca cei de acasă să aibă timp a le prepara primire sgomotoasă la reîntoarcere cum se cuvine marilor anteluptători ai națiunii.

Acesta este sfârșitul unei agitațiuni de 6 ani și al unei campanii nerușinate de un an de zile, contra celor mai probați bărbați ai națiunii.

Vom mai reveni asupra acestui lucru rușinos.

De astă-dată ne mărginim a constata numai că membrii comitetului central al partidului național au călcat mandatul comitenților lor, când în loc de a prezenta înșiși memorandumul la Coroană în mod cinstit și loial, au înduplecat și pe alții ca în scopul prezentării memorandumului să-i însoțească la Viena;

că din capul locului n'au intenționat alta decât a pune la cale o demonstrațiune politică, spre ce conferența nu li-a autorizat;

că și aceasta o au făcut la timp și la loc nepotrivit și într'un mod foarte imprudent;

că s'au blamat pe sine și ne-au blamat pe noi toți Românii din statul acesta fără vina și fără scirea noastră;

că au compromisat cestiunea română în statul nostru, cum nu o a compromisat nime până astăzi;

că toate acestea le-au făcut prin un act de perfidie față cu conferența, care li-a ales pur și simplu numai în scopul executării conculselor sale, abuzând de mandatul primit.

O parte a membrilor comitetului, pe care cu părere de rău îi vedem căduți în mreagele celorlalți, credem, că numai împinși de curentul ce a apucat deasupra în comitet, de dragul falsei popularități la elementele lărmuitoare, dar' neocapte, au urlat cu lupii și vor binecuvânta momentul, când vor pute scăpa de cinstea la care au ajuns, — ceealaltă parte însă scie, ce face, când procede precum a proces, asta este cestiune de viață, nu pentru națiune, ci pentru ei.

Acestia pot primi și negreșit vor și primi felicitări dela tovarășii lor de luptă Slavici, Bianu, Cașolțan etc. din Bucuresci și pot aștepta și primi la reîntoarcere întimpinări cu stîlpări de finie dela somitățile politice de aici Balteș, Russu Șirianul, Dr. Cioran etc. etc., pentru rușinea de care ni-au făcut parte în Viena; dar' națiunea dacă mai are ea și elemente serioase, un astfel de păcat nu-l poate lăsa nepedepsit“.

Tot Sâmbătă în 4 Iunie n. organul guvernamental sibian, „Hermannstädter Zeitung“ constată următoarele:

„Telegraful Român“ din 4 Iunie condamnă în cei mai aspri termeni pe arangiatorii deputațiunii Românilor, îi numește fanfaroni (cuvântul acesta e pus românesc în paranteză Red. „Trib.“), care au îndrăsnit, fără a avea mandatul măcar și numai al unui singur Român de a păși ca trimiși alor 3 milioane de Români, și care cu demonstrațiune lor politică inscenată în Viena, nu s'au blamat numai pe sine înșiși, ci au și compromisat cauza națională a Românilor înaintea Coroanei“.

Tot Sâmbătă în 4 Iunie n. este data unei telegramme din „Nagy-Szeben“ (Sibiu) publicată în „Pester Lloyd“, primul organ oficios din Budapesta, telegramă ce cuprinde din cuvânt în cuvânt următoarele:

„Numărul de astăzi al „Telegrafului Român“ condamnă foarte aspru pe arangiatorii deputațiunii Românilor și-i numește fanfaroni (cuvântul acesta e pus și aici românesc în paranteză. Red. „Trib.“), cari fără a poseda mandatul măcar și numai al unui singur Român, au temeritatea de a se da drept trimiși alor 3 milioane Români și care cu demonstrațiune lor politică în Viena nu s'au blamat numai pe sine înșiși, ci au compromisat în ochii Coroanei și cauza națională română“.

Aceeași telegramă așa dicend a fost trimisă tuturor diarelor atât ji-

dano-maghiare, cât și celor din străinătate, astfel că bună-oară un diar vienez ca și „Deutsche Zeitung“ o poate publica sub titlul „Români despre deputațiunea română în Viena“ („Rumänen über die Rumänendeputation in Wien“).

Scopul guvernului prin urmare a fost împlinit!

Deputațiunea română la Viena.

(Raport special al „Tribunei“.)

(Urmare.)

După aceea s'a urcat la tribună dl Eugen Brote, vicepresident al comitetului central, rostind în limba germană următorul discurs:

Domniri! Primirea neașteptat de cordială, de care am fost părtași noi, reprezentanții frontierelor orientale ale monarchiei, în vechiul și venerabilul oraș al împăraților, în centrul imperiului întreg, ne umple de recunoștință, dar' totodată și de speranță, că va succede nu numai a conserva și asigura drepturile noastre, proprietatea națională și culturală a poporului român, ci totodată a realiza împărțirea egală cu drepturi a tuturor popoarelor monarchiei. Pot și trebuie să enunț la acest loc, că în drumul acesta gren al nostru sântem însoțiți nu numai de simpatii, dorințele și rugăciunile celor trei milioane de conaționali români ai nostri din Ungaria și Transilvania, ci și de simpatii celor 1½ milioane Germani și ale celor 7 milioane de Slavi, care gem sub aceeași apăsare și sânt astăzi supuși guvernului unguresc. Tot asemenea scim și aceea, că pe partea noastră sânt simpatii majorității popoarelor din Cisleithnia.

Nu vom lăsa să fie contestat prin declarațiuni contrare faptul, că după acei bărbați, care ni-au dat mâna la venirea noastră la Viena, stă marea majoritate a populațiunii capitalei imperiului. Și în același mod scim, că și majoritatea populațiunii din provinciile nordice și sudice ale jumătății de dincoace a imperiului nu numai că înțelege pasul nostru, ci îl și salută. Această cunoscință și această conșiență ne dă curaj și ne întărește încrederea în viitor.

Și dacă acum ne apropiem de treptele Tronului Maiestății Sale, nu avem de cuget să preocupăm persoana sfinită a Monarhului pentru luptele noastre naționale și publice. Maiestății Sale Împăratului, regelui Ungariei și marelui principe al scumpei noastre patrii Transilvania nu li-i prezentăm în memorandum pretenziunile și programul nostru de partid, ci ca supuși credincioși și devotați vom numai să ne plângem de faptele contrare legii și dreptului, care se comit în Ungaria contra noastră a Românilor — evident fără scirea Monarhului. Poporul nostru, care în timpuri grele și-a dat sângele și avutul pentru Tronul și onorul Habsburgilor, scie, că Maiestatea Sa nu va trimite dela Sine neascultați pe bărbații de încredere ai Românilor. Și noi ne-am apucat să căutăm pe Preaînaltul nostru stăpân în vechiul oraș de reședință al împăraților, pentru-că capitala celeilalte jumătăți a monarchiei este centrul unei stăpâniri șoviniste de rasă, al unei maghiarizări urmărite cu toate mijloacele de violență, și prin urmare ar fi deschiș Românilor porțile sale numai atunci, când mai înainte am fi comis sinucidere națională. Apoi nici „transacțiunea“ dela 1867, nici decenul urmat după aceea, nu a putut smulge din inimile noastre convingerea, că numai alăturându-ne la Viena vom ajunge la mulțumirea dorințelor și pretențiunilor noastre naționale legitime.

Noi ne închipuim capitala imperiului ca pe centrul neutral pentru viața culturală și politică a tuturor popoarelor monarchiei. În giurul acestui centru se vor grupa popoarele Austriei ca membri egal îndreptățiți și de egală valoare a întregului, dar' este permis și nu trebuie, ca un popor singuratic să pretindă să apase politicesc pe celelalte și să le exploateze econornicesc. Dreptul fiecărui popor este basat pe muncă sa pacifică și productivă și pe cultivarea pământului patriei; mai departe pe credința sa în Dumeșeu și pe iubirea sa cătră Casa domnitoare. Și după-ce în privința aceasta poporul românesc se poate lăuda, că nici-odată nu a rămas înapoia celorlalte popoare germane și slave, are și dreptul de a-și conserva bunurile sale naționale. Și astfel sântem gata să dăm popoarelor apusene ale monarchiei, cu expresiunea stimei reciproce, mâna pentru a lucra împreună la construirea integrității de stat. Sântem convinși, că ne vom înțelege cu toate naționalitățile creștine, oneste și productive ale imperiului asupra întrebării, că pe care basă este a se clădi o formă de stat, care să considere într'o formă pe toate popoarele, și cum sânt a se îmbunătăți și raporturile interne, înăc fiecare

popor al monarhiei să fie în stare a gusta singur fructul muncii sale. Și dacă sîntem înfulețiți de asemenea idei și sentimente, apoi putem aștepta, că nu numai d-voastre, ci și Maiestatea Sa va afla, că în Ostul monarhiei Sale locuiesc un popor, care este gata să dea tot pentru mărirea, onoarea și prosperarea imperiului. Și de aceea nutrim speranța, că acum și Românii vor fi părtași la dreptatea purtătoare de grija Maiestății sale.

Discursul dlui Brote a făcut adîncă impresiune cu deosebire asupra ascultătorilor germani și slavi, care l-au onorat cu repețe și nesfîrșite aplauze.

Pe urmă a luat cuvîntul dl Dr. med. Sabin Secula, care în numele coloniei române din Viena a rostit românește între aplauzele generale ale adunării următoarele.

Domnilor!

Cu viață satisfacție vin Românii din Viena să salute pe reprezentanții poporului lor în capitala Austriei, — sînt justele pretențiuni ale poporului român din Transilvania și Ungaria, care aveți să le aduceți înaintea Tronului Habsburgilor, ca mandatar autorizați, — autorizați și vrednici ai obștei românești.

Îndelung răbdătorul și bunul nostru popor ajuns helot în patria sa prin usurpatori de o sîmînție asiatică, își revendică drepturile sale prin aleșii sei, — prin ei așteptînd salvarea existenței sale naționale amenințate.

Pusă la grea încercare, — printr-o politică deamă de întunecul evului mediu, — paciența Românilor se curmă! — și dacă în secolul așa numit al luminii, nișuimă cătră lumină ejustă, justă e atunci și lupta noastră în contra celor ce se întefesc să vî țînă în întunerec!

Plini de speranță privim deci și noi, cești care sîntem fiii și frații voștri, la pasul prim făcut, prin actul ce ați întreprins într-o direcție bună și salutară, și avem firma convingere, că această direcție ne va apropia de idealul nostru național.

Socotîți-ne și pe noi între aceia care vî urmează, și vî urmează partea cea mai bună a poporului nostru, vî urmează întreaga tinerime cultă și cu inima nestrîcăt!

Înainte dar! Cu D-Voastră și cu noi e Dumneavă dreptății, cu noi cu toți geii românilor!

Trăească popor român!

Trăească demni și conducători!

La aceste a răspuns tot românescul dl George Pop de Basesci, vicepresident al comitetului central, cu următorul discurs, care încă a fost mult aplaudat:

Domnilor!

Înima noastră românească se umple de adevărată bucurie, cînd în această și solemnă în vechia și glorioasă metropolă a monarhiei habsburgice aflăm o colonie română, care în mod atât de cordial ne întîmpină și ne salută pe noi, pe frații lor români din Transilvania și Ungaria.

E natural, că la această întîmpinare și salutare noi vî răspundem cu accente de ferbinte mulțumită: mîndri de dragostea D-Voastră frățescă.

Și cînd vî exprimăm mulțumita, totodată vî gratulăm, că în lumea oficioasă a Austriei vî puteți servi negenați de dreptul folosirii limbii noastre naționale și de drepturile politice, care li convînu unii cetățean în un stat liber și constituțional.

Și durer, că la noi, în vechiul nostru pămînt românesc susținut veacuri cu atîtea lupte și îngrășat cu sângele nostru al moșilor și strămoșilor noștri, exercierea drepturilor naționale la cel mai vechiu popor autohton susținut și compunător de stat și astăzi — poporul român nu l-se respectează drepturile naționale, ci l-se înăbușează toată lucrarea vieții publice naționale, până și drepturile genetice individuale și se lucră spre ruina totală și nimicirea chiar a existenței lui așa, că toată națiunea cu un glas strigă și constată: că starea noastră a ajuns a fi nesuferită; așa că în momentul, cînd am trecut peste Leitha, eu și frații mei am respirat mai ușor, simțindu-ne scăpați de persecuțiunile și primejdiile, care amenință dînic existența noastră națională în vechiul nostru pămînt. În această stare de lucruri, după-ce triste experiențe ne dovedese, că îndreptarea și ameliorarea sorții noastre nu o putem aștepta dela guvernul, nici dela parlamentul țerii noastre, am fost siliți să venim la mandatul expres al națiunii din toate părțile locuite de Români din Transilvania și Ungaria, în număr atât de mare, din toate părțile societății, preoți, inteligenți, mîri și țărani, bătrîni venerabili și tineri viguroși, să apelăm la factorul suprem al vieții noastre de stat, și să expunem la Tronul Preagrațiosului nostru Monarch trista stare, în care ne aflăm, să cerem vindicarea

relelor care ne bîntue și să implorăm puter-nicul lui sprigin, ca să ne putem realiza justele noastre aspirațiuni naționale.

Și credem, că bazați pe meritele națiunii române în susținerea gloriosului Tron, și virtuțile noastre civice în apărarea patriei, precum și conștiința noastră națională, ne îndreptățește să avem garanții îndestulătoare pentru asigurarea existenței noastre naționale și pentru libera noastră dezvoltare pe baza egalei îndreptățiri a tuturor naționalităților.

Convinși sîntem, că tendințele de des-naționalizare astăzi nu mai sînt realizabile și că acele constituiesc o primejdie pentru patrie.

Convinși sîntem, că aceste tendințe sînt în contra devisei gloriosului nostru Monarch, exprimată în 2 cuvînte „*Virtus unitis*“, ceea-ce ne spune, că în fine și fericirea patriei consistă în conlucrarea armonică a tuturor popoarelor, care alcătuiesc statul nostru poliglot, și nu în contopirea și asimilarea cu forța a unui popor în altul.

Și fiindcă convinși sîntem despre sfințenia cauzei noastre, și fiindcă convinși sîntem, că zadarnice sînt toate încercările de a ne despoia de individualitatea noastră națională, avem firma speranță în înalta înțelepciune a gloriosului nostru Monarch și în nebiruita noastră putere vitală, că justele noastre postulate vor fi realizate și că, ca națiune liberă vom pute trăi și lucra spre gloria Tronului și a națiunii noastre și așa spre fericirea patriei.

În aceste liniamente generale, fără-ca să abuzez de indulgența D-Voastră cu descrierea mai amplă a tristei situațiuni a patriei noastre comune, fiindcă venerabilul nostru președinte îndestul le-a accentuat și se cuprind în memorialul, pe care voim a-l subțerne Maiestății Sale, veți afla motive îndestulătoare, care justifică pe deplin prezența noastră în mijlocul D-Voastră. Cu toate acestea în fine îmi iau permisiunea a declara, că noi nu am venit să acuzăm pe concetățenii noștri maghiari înaintea Tronului și înaintea Europei, precum susține presa șovinistă maghiară; și protestăm solemn în contra acestor insinuări tendențioase: noi scim și ținem cont de relațiunile noastre milenare, după care soartea ne-a așezat pe același pămînt cu națiunea maghiară, cu care avem să trăim împreună și să conlucrăm la susținerea patriei comune și la fericirea noastră; și ceea-ce ne doare este chiar aceea, că sîntem împedecați în această conlucrare prin sistemul politic dominant, contra căruia ne luptăm. Cu plăcere și satisfacțiune luăm la cunoștință acea solemnă declarațiune a confrăților noștri din Viena, că sînt solidari cu noi în lupta pentru existența națională.

În aceste momente solemne vî reamintesc aceea ce scris este în istoria tuturor națiunilor, că un popor conșciu de vitalitatea sa, care voește să trăească nu poate în butul tuturor încercărilor dîșmănoase să peară, și noi vîind a trăi, nu vom peri. Și însuflețit e această convingere, eu și frații mei români, salutîndu-vă frățesc și cu mulțumită încheiu cu aclamațiunea: Să trăească națiunea română! (Va urma.)

CRONICĂ

Maiestatea Sa împărăteasa Elisabeta, după-cum l-se scrie din Carlsbad lui „*Prager Abendblatt*“, va sosi la 16 c. acolo în cel mai strict incognito pentru folosirea băilor. M. S. a oprit orice primire și solemnitate. Înalta Doamnă va locui în vila Teresia, unde sînt deja întocmite apartamentele pentru M. S.

Serbarea jubileului de încoronare în Hațeg. Din Hațeg ni-se scrie cu data 7 Iunie n.: „Ați toată ziua aici în Hațeg s'a bătut toba prin oraș, că fiecare este obligat a-și ilumina deseară ferestrele dela stradă, — căci la din contră se va pedepsi cu 50 și cincișeci de floreni v. a.“

Congres de studenți disolvat. Se telegrafează din Viena cu data de 7 Iunie n.: Al doilea congres al tinerimii progresiste slave, convocat de către studenții progresiști din Praga, care avea să se țînă la Rosalia în Viena, a fost disolvat ieri înaintea amedii într'un local ținut secret de către reprezentantul guvernului delegat acolo. Primul congres, care era să se țînă anul trecut în Praga, a fost deasemenea disolvat judecătoresc.

Împușcat de braconieri. În Ruschița, ctul Carag-Severin, a fost împușcat dîlele acestuia inginerul montan Ioan Eisl de braconieri. Ingerul făcea tomcoi o preumblare și a dat din întîmplare peste ei. El a fost găsit a doua și mort.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Berlin, 9 Iunie n. Întrevederea dela Kiel li întărește pe mulți în părerea, că Țarul voește să întrefînă relațiuni pacifice cu vecinul german.

Bibliografie.

A apărut:

Legea veterinară și boalele contagioase. De Tormay Béla. Traducerea în limba română îngrijită prin comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului“. Sibiu, 1891.

În comisiunea librăriei W. Kraft din Sibiu au apărut următoarele două piese musicale:

„*E noaptea 'ntunecoasă și stelele lucesc*“, serenadă pentru o voce și piano, cuvinte de N. Scheletti, musica de Tudor cavalier de Flondor. Prețul 50 cr.

„*Rîndunica*“ (Rîndunica, rîndunea, de-a cunoasce jelea mea), pentru o voce și piano. Musica de Tudor cavalier de Flondor. Prețul 50 cr.

A apărut:

„*Valea vieții*“, de Ar. Densușianu. Iași, 1892. Tipografia-Națională. Strada Alexandri.

În editura „*Librăriei școalelor*“ C. Sfetea din București a apărut:

NOTE și SCHIȚE, de I. L. Caragiale, și se află de vîndare la toate librăriile. În Sibiu se găsește la librăria W. Kraft.

Volumul al V-lea din „*Istoria Românilor în Dacia-Traiană*“, de A. D. Xenopol, profesor la universitatea din Iași, a eșit de sub tipar și se află de vîndare în București la librăriile Socce, Haimann și Alcalay. Cuprinde în 770 de pagini istoria epocii fanariote 1711—1821, fiind lucrată cu aceeași îngrijire ca și volumurile apărute mai înainte, pretinderea pe base documentale reproduse sau indirecte mai bine de 1500 de note.

A fost editat și o lucrare a parte sub titlul „*Epoca Fanariotilor*“ fără legătură cu celelalte volume, așa că poate fi procurat și a parte.

A apărut:

Tratat despre expropriațiune pentru cauza de utilitate publică. Explicațiunea teoretică și practică a legii din anul 1864, adnotată cu jurisprudența înaltei curți de casațiune, urmată de un apendice, conținînd legea de expropriațiune și formularele actelor cerute de această lege. De G. Th. Avinianu, avocat al căilor ferate române. București, 1891.

A apărut de sub presă și e pus spre vîndare la „*Librărie școalelor*“ C. Sfetea din București:

Povățitorul spre întrebuințarea tabelor de pîrete pentru soris și cetii, publicate de minist. cultelor și instrucțiunii publice, precum și pentru tractarea Abecedarului român de V. Gr. Borgovan, directorul școalei de aplicație de pe lîngă școala normală de instituitori din București. Prețul lei 1.50.

LOTERIE.

Tragerea din 8 Iunie st. n.

Bunn 77 22 51 1 17

Călinădarul zilei.

29 Maiu (10 Iunie) 1892.

Julian. Mart. Theodosia.

Gregorian: Margareta.

Soarele: răsare 4.2, apune 7.56.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 9 Iunie n. 7 oare diminează.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
Observată	Diferența din prețînă			
716.8	-2.9	+15.7	+23.2+14.1	NV

Din țeară 7 Iunie n. 7 oare diminează.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	viteza
Budapesta	757	+12.6	V	5
Sătmăr	766	+13.9	—	—
Cluj	752	+14.0	N	4
Orșova	765	+16.4	S	1
Arad	756	+11.3	NV	5
Panciova	755	+12.2	N	6

Sosiți în Sibiu.

La 9 Iunie n.

Hotel „*Neurhrer*“. Porr, din Brașov. Bogdăny, inginer, din Cluj. Planner, comerciant, din Viena. Segal, medic, din Avrig

Economie.

Funisările pentru căile ferate de stat ungare. Camera comercială din Brașov vesteste, că expirînd la finea lui Februarie 1893 aproape toate contractele de furnisare ale direcțiunii din Cluj a căilor ferate de stat ungare, numita direcțiune va lăsa pe viitor furnisarea obiectelor de inventar industriașilor din provincie, dacă acestia vor fi în stare a le confecționa bine și pe lîngă prețuri corespunzătoare. În urma acesteia direcțiunea provoacă pe toți industriașii și fabricanții a-i face cunoscute până la 30 Iunie a. c. prețurile obiectelor de furnisat, folosindu-se de un blanket, în care să fie induse obiectele de lipsă. Dela rezultatul acestor date va atîrna apoi, dacă furnitura acestor articoli se va provide ori nu prin industriașii din provincie. De furnisat sînt: Unelte și requisite de tuciu, mai departe unelte și requisite compuse din lemn și fer, mobile, tîmplării, tapițării și strugării, mărfuri de tînichea, mărfuri de sticlă, rufe de pat și țoale, articoli de dulgherie și butnărie, foi, covoare, sipetării, blănării și curelării, oroloage și instrumente, unelte de fer și de oțel. Desemnurile articolilor de furnisat se pot vedea la direcțiunea căilor fer. în Cluj, mai departe la depositul de material în Brașov și Cluj, sau se pot procura dela economatul direcțiunii din Budapesta pe lîngă plățirea înainte a prețurilor. Aducînd aceste la cunoștința celor interesați, camera comercială din Brașov vesteste totodată, că cataloagele ce sînt a se folosi pentru împărțirea prețurilor se pot căpăta dela cameră, încât va ajunge proviziunea.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 23 Maiu v. 1892.

Mihaleacu lui M. Schmierer, porumb 300 hect., 7.60 lei. Alexandrescu lui M. Schmierer, porumb 400 hect., 7.75 lei. Z. Vender lui M. Schmierer, porumb 450 hect., 7.72½ lei. S. Eisenstein lui M. Schmierer, porumb 700 hect., 7.75 lei. S. Eisenstein lui M. Schmierer, porumb 15 vag. 1000 lei. St. Persinachi lui M. Schmierer, porumb 1000 hect., 7.90 lei. Frații Bach lui L. Mendl & Co., porumb 1380 hect., 8.15 lei. G. Grozovici lui H. Goldenzweig, porumb 1900 hect., 8.30 lei. Bach lui L. & M. Feitler, por. bul. 4000 hect., 7.72½ lei. A. Lombardo lui F. Carnevali, por. roș. 2400 hect., 8.35 lei. Z. Zamfirescu lui L. Mendl & Co., por. roșu 5000 hect., 7.95 lei. M. I. Marghiloman lui Chrisoveloni fr., por. v. 8600 hect., 7.65 lei. M. I. Marghiloman lui I. Milas & fiu, grâu 3400 hect., 11.60 lei. P. Violato lui Christoforato fr. grâu 3180 hect., 10.40 lei. Bach lui L. & M. Feitler, grâu 870 hect., 11 lei. M. Cusof lui A. Erfling, orz 6500 hect., 6.70 lei. L. Dreifus & Co., lui F. Barnevali, porumb 10.000 hect., 8 lei. L. Dreifus & Co., lui Chrisoveloni fr., porumb 4000 hect., 8.05 lei. Frații Bach lui L. Mendl & Co., porumb 13.800 hect., 8.15 lei. L. Dreifus & Co., lui Erfling, porumb 20.000 hect., 7.90 lei. G. Grozovici lui I. Milas & fiu, grâu 600 hect., 11 lei. M. Cusof lui Dreifus fr. & Co. grâu 3450 hect., 10.60 lei. O. Silberstein lui L. M. Feitler, orz 700 hect., 10.75 lei. O. Silberstein lui L. Dreifus & Co., orz 1000 hect., 7.65 lei. O. Silberstein lui F. Carnevali, porumb 400 hect., 8.25 lei. M. I. Marghiloman lui I. Milas & fiu grâu 4000 hect., 11.75½ lei. L. Dreifus & Co. lui A. Erfling, porumb 20.000 hect., 7.90 lei. L. Dreifus & Co. lui F. Carnevali, porumb 10.000 hect., 8 lei. Evloghio lui F. Carnevali, porumb 4000 hect., 8.50 lei. C. G. Haracopu lui G. Nicolopulo, grâu 3400 hect., 10 lei. Galano & Luludi lui F. Carnevali, grâu 4800 hect., 10.90 lei. M. Cohen lui I. Milas & fiu, grâu 700 hect., 11.20 lei. E. Georgief lui I. Milas & fiu, grâu 1300 hect., 11.60 lei. P. Cavadia lui L. & M. Feitler, porumb 3500 hect., 7.90 lei. Bril. & Reivich lui L. Mendl & Co., porumb 660 hect., 7.85 lei. B. Jippa lui L. Mendl & Co., porumb 2000 hect., 8 lei. E. Nichiforescu lui M. Schmierer, porumb 1200 hect., 7.95 lei. G. C. Gusi lui L. Mendl & Co., porumb 1500 hect., 8 lei. Frații Bach lui G. Nicolopulo, grâu 8900 hect., 10.35 lei. U. I. Negroponte lui I. Milas & fiu, grâu 1800 hect., 11.30 lei. Jakobsohn lui M. Wolf, porumb 900 hect., 8.37 lei. Jakobsohn lui M. Wolf, porumb 450 hect., 8.30 lei. M. Roth & Co. lui M. Wolf, porumb 1000 hect., 8.25 lei. Bach lui Erfling, ovăș 180.000 hect., 11 lei. M. Jakobsohn lui M. Wolf, rapită 2300 hect., 6 lei. Frații Cucl. & Mih. lui F. Carnevali, porumb 7000 hect., 8 lei. A. Embericos lui L. & M. Feitler, por. bul. 14.000 hect., 8.10 lei. Bach lui L. & M. Feitler, grâu b. 6580 hect., 11.25 lei. U. I. Negroponte lui G. Nicolopulo, grâu 3920 hect., 11.50 lei. U. I. Negroponte lui M. Schmierer, porumb 3000 hect., 8.27½ lei. L. Maris lui F. Carnevali, por. roșu 6000 hect., 9.15 lei. M. I. Marghiloman lui L. Mendl & Co., por. roșu 3100 hect., 7.70 lei. M. I. Marghiloman lui L. Mendl & Co., por. roșu 2900 hect., 7.70 lei.

Cereale aflate în deposit.

Pe apă: grâu 322.700 hect., secară 7500 hect., porumb 38.700 hect., orz 3000 hect., fasole — hect., rap sîlb. — hect., ovăș 1900 hect., meu — hect.

Pe uscat: grâu 201.100 hect., secară 3200 hect., porumb 105.900 hect., orz 33.200 hect., fasole 5000 hect., rap sîlb. — hect., ovăș 5000 hect., meu — hect.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Iunie n. 1892.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă		dela	pînă
Grâu						
Bănuțenesc vechiu	74	—	—	75	8.60	8.80
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	8.60	8.80
Grâu „Pesta”	74	—	—	75	8.60	8.80
Grâu de Alba-Reg.	74	—	—	75	8.60	8.80
„Baclosa”	74	—	—	75	8.60	8.80
Grâu ung. de Nord	74	—	—	75	—	—
Sămînțe, vechi ori noue						
Secară						
Orz						
„Nutreș” de vîna de bure	70—72	8.40	8.60			
„	60—62	5.40	5.60			
„	62—64	—	—			
„	64—66	—	—			
Ovăș	89—41	5.45	5.75			
Covurș (porumb)	bănuț, de altsoiu	75	6. —	5.05		
Meiu						
Hrișcă						
Grâu	de primă, de toam.	8.17	8.19			
„Cucurus	„	5.94	5.98			
„	„	5.01	5.03			
„Ovăș	„	5.43	5.45			
„	„	5.46	5.48			
Produse diverse						
Sem. de trif.	Lucernă ungarească	32. —	36. —			
„	roșie	45. —	55. —			
„	rafinat	36. —	37. —			
„	dela Pesta	51. —	51.50			
„	dela țeară	—	—			
„	svîntă	43.60	44.50			
„	svîntă	50. —	51. —			
„	„	35. —	36. —			
„	„	12. —	12.50			
„	slavon, non	22. —	23. —			
„	bănuțenesc	—	—			
„	brută	—	—			
„	galbînă străcîrată	39.50	40. —			
„	de Rosenau	140. —	141. —			
„	brut	17. —	17.50			
„	Drojdiațe de spirt	20. —	20.50			

Cursul pieței din Sibiu.

Din 9 Iunie n. 1892.

Hărto-moară română	Cump.	9.48	vînd.	9.48
Lire turcești	„	10.60	„	10.65
Imperiali	„	9.60	„	9.85
Ruble rusești	„	1.25	„	1.26

Bursa de Budapesta.

Din 7 Iunie n. 1892.

Renta de aur ung.	6½%	—
" " " "	4½%	110.60
" " " "	5½%	100.75
Imprumutul căilor ferate ung.		120.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		
(1-a emisiune)		117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.		
(2-a emisiune)		100.25
Bonuri rurale ung.		94.50
" " " "	croato-slavone	94.50
Obligațiunile desp. regalilor		99.75
Imprumut cu premiu ung.		142.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		186 —
Renta de hârtie austriacă		95.25
" de argint austriacă		95.25
" de aur austriacă		113 —
Losurile austriace din 1860.		152.50
Acțiunile băncii austro-ungare		995 —
" " " " de credit ung.		363 —
" " " " " anstr.		822.70
Sorisiuri fonciare ale institut. de cred și economii		
" " " " " Albina		102 —
Argintul		9.64
Galbeni împărătesci		5.47
Napoleon-d'ori		9.64
Mărci 100 imp. germane		58.45
Londra 100 Livres sterlingi.		119.80

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la **30 cr.** sau **60 bani.**
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Țăcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flioaica nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la **60 cr.** sau **1 leu 20 bani.**
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Țăcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milicoi.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Institutul Tipografic în Sibiiu.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1892.

Editura și tiparul Institutului Tipografic în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa